730/05

Den 17. august 2005 blev i sag nr. 65.904:

xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxx
xxxxxxxx
xxxxx xxxx xxxx xx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Fair Forsikring A/S
Fredericiagade 16
1310 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Fair Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har anerkendt fuldt ansvar for klageren med henvisning til, at selskabet ikke kan bevise, at klageren overholdt sin ubetingede vigepligt ved fremkørsel fra parkeringsområdet.

Af klagerens skadeanmeldelse fremgår bl.a.:

"Hvad er der sket, beskriv hændelsesforløbet:
Jeg skulle lave et venstresving og kiggede til højre til venstre og til højre kørte derefter ud fra parkeringspladsen og krydsede den ene kørebane da der ikke kom nogen. Bremsede efter 5-6 meter da dem foran holdt stille for rødt, fik da øje på modparten i bakspejlet som var kommet rundt i svinget ved stationen og mærkede da at jeg blev ramt. Højst sandsynligt med for høj fart.
...
Hvem bærer skylden for skaden:
Modparten."

Over for selskabet har modparten beskrevet hændelsesforløbet således:

> "Uheldet sket ved H.torvet i R., hvor modparten skulle til at køre ud af en parkeringsplads og dreje til venstre, jeg som kører ligeud ser modparten, men regner med at han bliver holdende, men han kører ud og bremser hårdt op foran mig, jeg når ikke at bremse og så sker det."

Et vidne har udfyldt en erklæring dateret 1/6 2004, hvoraf det bl.a. fremgår:

> "Uheldet skete på J.gade ved H.torvet i R. Jeg var netop kommet ud af en blomsterforhandler, da en grå Mercedes opfangede min opmærksomhed ved at lave hjulspind på vej ud af en parkeringsplads (hvor der også holder taxaer). Den grå Mercedes kørte med høj fart ud på vejen foran en rød Folkevogn (VW), som kørte ligeud. Den røde VW havde ikke mulighed for at bremse, chaufføren i den røde VW prøvede at svinge udenom, men uheldet kunne ikke undgås.
>
> Efter min mening burde chaufføren i den grå Mercedes have orienteret sig bedre, før han kørte ud af parkeringspladsen, fordi den røde VW var alt for tæt på, da den grå Mercedes kørte ud."

I skrivelse af 2/8 2004 til klageren meddelte selskabet, at klageren - ifølge vidneerklæringen - ikke havde overholdt vigepligten, da han kørte ud fra parkeringsområdet. På den baggrund anerkendte selskabet ansvaret over for modparten.

Klageren kunne ikke acceptere selskabets afgørelse og henviste i skrivelse af 14/8 2004 til selskabet, at modparten havde været uopmærksom på grund af mange mennesker og for høj hastighed. Klageren bemærkede, at der var 30 km hastighedsbegrænsning på uheldsstedet.

I skrivelse af 7/10 2004 til klageren redegjorde selskabet nærmere for skadens konsekvenser for klagerens forsikring samt opkrævede 5.858 kr. i selvrisiko.
Klagerens advokat og selskabet førte herefter yderligere korrespondance, hvor selskabet nærmere redegjorde for sin afgørelse.

3. 65.904

I advokatens skrivelse af 16/11 2004 til selskabet hedder det bl.a.:

"Grundlæggende stiller min klient sig tvivlende over for den afgivne vidneerklæring. Som allerede tilkendegivet ved hans anmeldelse mener han ikke, at der var vidner tilstede ved uheldet. Ingen henvendte sig i hvert fald til parterne på ulykkesstedet umiddelbart efter uheldet, ligesom det heller ikke blev nævnt, at der var vidner til uheldet, da modparten og min klient umiddelbart efter uheldet opsøgte modpartens forsikringsselskab i R.

Efter min klients opfattelse virker det ej heller troværdigt, når vidnet i sin erklæring anfører, at modparten prøvede at svinge udenom min klient. Selv om det er forklaret tidligere, fastholder min klient, at disse oplysninger burde have givet anledning til en nærmere undersøgelse af de to implicerede køretøjer. En sådan undersøgelse ville afsløre, at den der har påkørt min klient bagfra har ramt ham 'rent'. Det er således meget lidt sandsynligt, at påkørslen kan være sket midt i en undvigemanøvre.

Videre er påkørslen ikke, som beskrevet af vidnet, sket umiddelbart i forbindelse med min klients udkørsel fra parkeringspladsen, men adskillige meter længere fremme ad vejen, idet påkørslen først skete efter, at min klient havde passeret et fodgængerfelt.

Endelig skal det påpeges, at oversigtsforholdene på stedet er ganske udmærket, idet J.gade på det pågældende sted krydser den store åbne forplads til R. Station. Såfremt modparten derfor havde været opmærksom under sin kørsel, havde der været al mulig grund til også at få øje på min klient i forbindelse med dennes udkørsel."

Hertil anførte selskabet i skrivelse af 25/11 2004 til klagerens advokat følgende:

"De skriver i Deres brev, at oversigtforholdene på stedet er gode, og modparten derfor havde al mulig grund til at få øje på Deres klient i forbindelse med dennes udkørsel. Imidlertid havde Deres klient vigepligt, hvorfor Deres klient ikke måtte køre frem, hvis dette medførte unødig gene eller fare for færdslen fra højre eller venstre.

Det forhold, at Deres klient bliver ramt bagfra, beviser ikke om Deres klient har overholdt sin vigepligt. Da Deres klient indrømmer at være kørt frem fra vigepligt, påhviler det Deres klient at føre bevis for, at vigepligten var overholdt. I den forbindelse er det ikke tilstrækkeligt, at han er nået nogle få meter væk fra udkørslen, idet han for at have overholdt sin vigepligt skal være nået at have kørt så langt, at han er oppe i en for stedet almindelig hastighed. Dette vil typisk betyde, at der beviseligt skal være kørt 30-40 meter. Selv hvis vidnets erklæring ikke lægges til grund, ville vil således på baggrund af det foreliggende materiale, være tvunget til at anerkende erstatningspligten fuldt ud."

Klagerens advokat indbragte herefter sagen for nævnet, hvor han har gjort gældende, at modparten skal pålægges hele skylden. I klageskrivelsen har klageren bl.a. anført, at han ikke kan acceptere, at selskabet afslutter sagen, uden at det tager hensyn til hans forklaring. Endvidere er han utilfreds med selskabets lange sagsbehandlingstid.

Af selskabets skrivelse af 1/2 2005 til nævnet fremgår det bl.a.:

"Som det fremgår, er der enighed parterne imellem om, at vores kunde kørte frem fra ubetinget vigepligt ved parkeringspladsen. Der er imidlertid uenighed om, hvorvidt uheldet skete i umiddelbar tilknytning til fremkørslen, eller om uheldet alene kunne tilskrives modpartens kørsel.

Ifølge modparten så et vidne uheldet, og vi har følgelig indhentet en erklæring fra dette vidne. Vidnets erklæring er vedlagt. På baggrund af vidnets observationer, har vi set os nødsaget til at anerkende erstatningspligten over for modparten, idet det er vidnefast, at vores kunde kørte frem umiddelbart foran modparten, hvorefter modparten ikke havde mulighed for at undgå uheldet. Vi har noteret os, at vores kunde mener, at der ikke var nogen vidner, der overværede uheldet, ligesom ingen gav sig til kende på skadestedet. Imidlertid kan vi ikke på denne baggrund diskvalificere vidnets erklæring, idet denne har en plausibel forklaring til sin tilstedeværelse på skadestedet.

Det er vores opfattelse, at vi bærer bevisbyrden for, at vores kunde overholdt sin vigepligt ved den indrømmede fremkørsel fra parkeringsområdet. Da modparten og et vidne forklarer, at fremkørslen var den direkte årsag til uheldet, ser vi os ikke i stand til at bevise, at fremkørslen var uden betydning, og at vigepligten derfor var overholdt.

Konklusion:
Vores kunde har indrømmet, at denne kørte frem fra ubetinget vigepligt ca. 5-6 meter fra det senere skadested. Der er et vidne, der oplyser, at fremkørslen sket umiddelbart foran modparten.

Da vi ikke kan bevise, at kunden overholdt sin vigepligt ved fremkørslen, må vi fastholde, at vores anerkendelse af erstatningspligten er i overensstemmelse med retspraksis på området. Vi må derfor fastholde, at klager skal betale selvrisiko og forsikringens pris reguleres i forhold til vilkårene."

Nævnet er forelagt de skitser, der er vedlagt sagen.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet - uanset det af klageren og dennes advokat fremførte - at en retsafgørelse i den konkrete situation mest sandsynligt ville resultere i, at klageren pålægges det fulde ansvar for uheldet.

6. 65.904

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson